

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

LE COURRIER GREC,

JOURNAL POLITIQUE, LITTÉRAIRE ET INDUSTRIEL.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ εκδίδεται δις της εβδομάδος, την Πέμπτην και Κυριακήν. — Η τιμή της συνδρομής είναι 40 δραχμ. κατ' έτος προπληρωσίαν. — Η τιμή των καταχωρήσεων θέλει είσθαι 30 λεπτά διά τον στίχον του φύλλου, και 12 λεπτά διά τον στίχον του Παραρτήματος. — Η συνδρομή γίνεται εν Αθήναις μόν εις τον εργαζόμενον εντός του Καταστήματος; της Γενικής Διευθύνσεως των Ταχυδρομίων Δικτατοριότην των Β. Εφημερίδων; εις δε τας Επαρχίας παρά τοις Διευθυνταίς των ταχυδρομίων, και εντός της Ελλάδος παρά τοις Κυρίοις Έλλησιν. Προξένοις.

Le COURRIER GREC paraît le Dimanche et Jeudi de chaque semaine. Le prix de l'abonnement est de 40 dr par an, payables d'avance. — Prix des insertions, 30 lepta par ligne de 50 lettres dans la feuille, et 12 dans les suppléments. — On s'abonne à Athènes, à la direction générale des postes, bureau d'expédition des journaux du gouvernement; chez les directeurs de Postes dans l'intér. et chez MM. les Consuls de Grèce à l'étranger.

ΚΥΡΙΑΚΗ, 14 Ιανουαρίου 1840.

DIMANCHE, 26 Janvier 1840

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΑΘΗΝΑΙ, την 13 Ιανουαρίου 1840.

Είς τον αριθμόν 129 του Αιώνος αναγινώσκωμεν μεταξύ άλλων και τους εξής λόγους, εμπνεύσαντας την μεγαλειτέραν εις το κοινόν δυσχερειαίαν.

» Πρόκειται εν εκ των δύο, η οι λεγόμενοι άλλοτε Κυβερνητικοί να καταστραφῶσιν ὡς ἐπίβουλοι του Θρόνου και της Πατρίδος, η οι αίμο-» θόρροι ραδιοῦργοι των Αθηνῶν να εξαλειφθῶσι ἄπαξ ἀπό του προσώπου» της γῆς, ὡς προδόται της Ἐθνικῆς τιμῆς, ὡς συκοφάνται των ἀθῶν» πολιτῶν, ὡς ἡ πανώλης της Κοινωνίας.

Ἀπό της ἀνακλύψεως της Φιλορθοδόξου Ἐταιρείας ἀκούωμεν την ἐφημερίδα ταύτην ἀναβῶσαν ἀπαύστως περι συκοφαντιῶν, περι προδοσιῶν και προσποιουμένην μεγίστην ἐπιθυμίαν του να ἴδῃ ἀποκεκαλυμμένην την ἀληθῆ αἰτίαν της σκοτομήδους ταύτης συνωμοσίας. Ὁμολογούμεν ὅτι δὲν ἐνοήσαμεν ἐτι ἀρκετᾶ σαφῶς τον σκοπόν των πολλῶν τούτων φωνασκιῶν ἐνῶ ὅλος ὁ κόσμος γινώσκει ἄριστα ὅτι αἱ δραστηριότητες ἐρευνᾶι γίνονται ἀπό τας δικαστικὰς ἀρχὰς και ἐνῶ οὐδεὶς δύναται να ἀμφισβῆλλῃ περι της ἀφιλοπροσώπου ἀξιοπρεπειᾶς και της ἀκεραίου δικαιοσύνης της διεπούσης τας πράξεις της Κυβερνήσεως της Α. Μ. κατὰ τας περιστάσεις ταύτας.

Ὅσο ὀλέθρια κ' ἐὰν ἦναι τὰ αἰσθήματα τὰ εμπνεύσαντα εἰς τινὰς την ιδεάν της μυστικῆς ἑταιρίας ἣτις ἐσχάτως ἀνεκαλύφθη ἐν τῷ μέσω ἡμῶν, εἶναι βέβαιον ὅτι τὸ ὄμμα της Κυβερνήσεως ἠγρύπνησεν ἀρκετᾶ ὡς τε να ἐμποδίσῃ τας συνεπειὰς ὅσας ἠδύναντο να ἔχωσιν ἐντός του Βασιλείου αἱ δεισιδαίμονες πλάναι ἀνοήτων τινῶν. Καί, ἄς μᾶς ἐπιτραπῇ να τὸ εἴπωμεν εἰς τε τους μὲν και εἰς τους δὲ, μόνος ὁ λόγος οὗτος ἔπρεπε να ἀποτρέψῃ τον τύπον ἀπό των ἀπερισκέπτων τούτων συζητήσεων αἰτινὲς μόνον ἀποτέλεσμα ἔχουν να ἐξογκώσωσιν τὰ πράγματα ἀνωφελῶς και να ἐξαγριώσωσιν ἐκ νέου τὰ δρυμῆτατα πάθη τὰ ὑποῖα ἐλάλησαν ἤδη τους ἀνωτέρω λόγους τὰ μάλιστα ἀξιοκατακρίτους ὅποιοιδήποτε κ' ἐὰν ᾧσιν τὰ χεῖλη τὰ προσφέροντα αὐτούς.

Ἄρα ἰδόντες ὅτι ἡ ἀνακάλυψις της Φιλορθοδόξου ἑταιρείας ἐχρησίμευσεν ὡς ἀφορμὴ εἰς τας ἀμοιβαίας προσβολὰς των διαφόρων ἐφημερίδων ἐξεφράσαμεν την θλίψιν μας διὰ την ἀβουλίαν ἣτις περιέπλεκεν οὕτως τας περιστάσεις και παρεμόρφωνε τὰ πράγματα ἐπὶ τὸ ὑπερβολικώτερον. Ἄλλ' ὅμως συναισθανόμενοι πόσον ἦτον δύσκολον εἰς συμφέροντα ἀντιζήλα του να τηρήσωσι την γραμμὴν της μετριότητος της ὑπαγορευομένης ὑπὸ των πραγματικῶν συμφερόντων του τύπου ἐπεριωρίσθημεν εἰς τὸ να εἴπωμεν και να ἐπαναλάβωμεν λόγους ἡσυχούς και ψυχρούς μέχρι τινος ὡς ἐκ των ὑποίων ἠλπίζομεν ὅτι ἕκαστος ἐμελλε να κατανοήσῃ πόσον σταθερὰ ἦτο ἡ της Κυβερνήσεως ἀπόφασις του να μὴ παραδεχθῇ οὐδεμίαν ἀποκλειστικὴν ἐπιβρόχην και να μὴ ἐπιτραπῇ της ἀμερολήπτου ὁδοῦ εἰς ἣν την καθοδηγοῦσιν τὰ πολιτικά αὐτῆς συμφέροντα και ἡ ἔθνικὴ ἀξιοπρέπεια. Μὴν καθυποβάλλουσα ὑπὸ τὸ βάρος της κατηγορίας εἰμὴ τους ἀληθῶς ἐνοχοποιουμένους ὑπὸ των πραγμάτων ἀνθρώπους και δίδουσα οὕτω τὸ παράδειγμα της δικαιοσύνης ἣτις ἔπρεπε να διέπῃ την κοινὴν γνώμην κατὰ τας περιστάσεις ταύτας, ἡ Κυβέρνησις ἠδύναντο θεαίως να ἐλπίσῃ ὅτι οὐδεὶς δὲν θέλει συλλάβει μῆτε φόβους ματαίους μῆτε τὴν ἐλπίδα του να την παρασεῖρῃ εἰς ἀποκλειστικὴν τινὰ ὁδόν. Καί ὅμως ἀπέναντι των ἀπερισκέπτων κραυγῶν, περι ὧν ὁ λόγος, εἴμεθα αὐθις ὑποχρεωμένοι να ὑπερασπισθῶμεν τὸ ὄνομα του Ἑλληνικοῦ λαοῦ κατὰ των παρεξηγήσεων εἰς τὰς ὁποίας ἠδύναντο αὐται να δώσωσι χώραν εἰς τε τὸ ἐσωτερικόν και ἐξωτερικόν.

Ἀναμφισβῶως τὰ μέτρα τὰ ὁποία ἔλαβεν ἡ Κυβέρνησις ἦσαν ἀρκετὰ ἐσκεμμένα και ἀθόρυβα ὥστε οὐδεὶς ἀθῶος να μὴ θεωρήσῃ ἑαυτὸν τρέχοντα κίνδυνόν τινά και εἰμποροῦμεν τῷ ὄντι να τὸ εἴπωμεν, οὐδεὶς ἀθῶος ἔλαβε την παραμικροτέραν ἀφορμὴν του να νομίσῃ ἑαυτὸν ἐκτεθειμένον εἰς δυσχερῆς ὑπόψιας, διότι ἡ Κυβέρνησις της Α. Μ. γινώσκει ἐντελῶς τὰ διάφορα συμφέροντα τὰ ὁποία διέπει και ὑπερασπίζεται. Ἐπομένως δὲν εἰμποροῦμεν εἰμὴ να χαρακτηρίσωμεν ὡς περιττοῦς τους φόβους των ὑποίων ὁ Αἰὼν κατέστη δωρεάν τὸ ὄργανον. Λέγομεν δὲ δωρεάν και χωρὶς να λάβῃ περι τούτου καμμίαν ἐντολήν, καθότι πιστεύομεν ὅτι ὁ Αἰὼν δὲν εἶναι πραγματικῶς ὁ ἀντιπρόσωπος της μερίδος ἐκεί-

INTÉRIEUR.

ATHENES, le 25 Janvier 1840.

On lit dans le N°. 125 du Siècle, entr'autres phrases pleines de fiel et d'animosité, celle-ci qui a soulevé un mécontentement général.

« Il s'agit aujourd'hui, des deux choses l'une, ou que les *Kyvernitiques* soient anéantis, comme ennemis du trône et de la patrie, ou que les sanguinaires intrigans d'Athènes disparaissent de la surface de la terre, comme traîtres à l'honneur national, comme calomniateurs des innocens citoyens, comme la peste de notre société. »

Nous entendons sans cesse, depuis la découverte de la société Philorthodoxe, et toujours relativement à elle, nous entendons disons nous sans cesse ce journal s'écrier à la calomnie, à la trahison, et affecter un immense désir de voir la cause génératrice de cette obscure association exposée au grand jour. — Nous avouons que nous ne comprenons pas très exactement le but de ces infatigables déclamations, lorsque tout le monde sait parfaitement que les recherches les plus actives sont exercées à ce sujet par l'autorité judiciaire, et lorsque personne surtout n'est en droit de douter un seul instant de la dignité impartiale, et de la justice intègre avec lesquelles le gouvernement de S. M. procède en ces circonstances.

Un fait d'affligeante nature, s'est manifesté dernièrement parmi nous : mais si déplorable que soient les sentimens qui ont inspiré à quelques individus l'idée d'une société secrète, il est positif que la vigilance du gouvernement a été assez active pour empêcher toute conséquence facheuse d'être, dans le royaume, le résultat des superstitieuses erreurs de quelques insensés. Cette considération seule, qu'il nous soit permis de le dire aux uns et aux autres, aurait dû éloigner la presse de ces discussions, qui ne font qu'aggraver la position, sans bénéfice pour personne au monde, et qui ne font qu'irriter de nouveau les cuisantes passions qui viennent, dans le Siècle, de s'exprimer par des paroles à jamais condamnables, quelque soit la bouche qui les profère.

Lorsque nous avons vu la découverte de la société philorthodoxe servir de prétexte aux attaques réciproques des différens journaux, nous avons, dès le principe, gémi sur le manque de réflexion qui venait ainsi compliquer les circonstances, et donner aux faits une importance exagérée. Toutefois, comprenant combien il était difficile à des intérêts rivaux de se tenir sur la ligne de modération, que prescrivent pourtant les intérêts réels du pays, nous sommes bornés à répéter des paroles calmes, et froides, peut-être, dont le sens devait, nous l'espérons, faire comprendre à tous combien le gouvernement de S. M. était décidé à n'accepter aucune influence exclusive, et à ne point sortir du rôle impartial que lui indiquent et les intérêts politiques et la dignité nationale. Donnant, en ne faisant peser les accusations que sur les personnes positivement compromises par les faits, donnant au public l'exemple de la justice qui devait diriger l'opinion dans ces circonstances, le gouvernement pouvait sans doute espérer que personne ne s'abandonnerait, ni à des craintes chimériques, ni à l'espoir de l'entraîner dans une voie exclusive. Et pourtant nous voici, en présence de clameurs étranges, dans l'obligation de défendre la réputation du nom grec, contre les interprétations qu'elles sont de nature à recevoir et à l'intérieur et à l'extérieur.

Certes, l'attitude du gouvernement a été assez ferme, ses démarches ont été assez calmes pour, que nulle personne innocente ne se soit légitimement crue en danger; et nous pouvons même le dire, aucune personne innocente n'a eu la moindre raison de penser qu'elle était exposée à des soupçons facheux;

νης του Ελληνικού λαού εις την όποιαν αρχία συνήθεια διατηρεί εισέτι το επώνυμον των Κυβερνητικόν. Καί μολοντι ό Αϊών επαγγέλλεται ότι όμιλει έν ονόματι των Κυβερνητικόν διαστίζομεν εισέτι να πιστεύσωμεν ότι εύρέθη μεταξύ αυτών τις τοσοούτον επιλήσιμον της Βασ. φρονήσιως ώστε να πιστεύση ότι τά παρὰ των εφημερίδων διαδιδόμενα ήδύναντο να προκαταλάβωσι την γνώμη της Κυβερνήσεως και να μεταχειρισθή προς διατάραξιν της εύταξίας εφημερίδα διακριθεύσαν κατά την περιστασιν ταύτην διά την ειαιάν και άπερίσκεπτον διαγωγήν της.

Είς δε την περίστασιν ταύτην, θέλομεν τό επαναλάβει πάλιν, ός αναπαυθή ό καθείς έν πλήρει πεποιθησει εις την σταθεράν και άδιάσειστον άπόφασιν της Κυβερνήσεως της Α. Μ. του να μη παρεκτραπή πόποτε προς χάριν ούτινος δήποτε της άμερολήπτου δικαιοσύνης και της πατρικής προστασίας, των όποιών αξίους θεωρεί όλους έν γενεί τους ύπηκόους του Ελληνικού Θρόνου, ιδίως δε καθ' όσον άφορᾷ την φιλορθόδοξον συμμορίαν ός έχη ό καθείς την πεποίθησιν ότι ή Κυβέρνησις δεν θέλει ποτέ συγχύσει τους άθώους με τους ένόχους και ότι έπομένως είναι πάντη μάταιον τό να προσπαθώσι τινές να δώσωσιν εις τά πράγματα βιβιασμένην σημασίαν ή μορφήν επιζήμιον εις τους πολιτικούς αυτών αντίζήλους.

Έπανερχόμενοι τέλος εις τούς προμνημονευθέντας λόγους του Αϊώνος τούς όποιους άλλως τε δεν θεωρούμεν εϊμη ός βρατορικήν ύπερβολήν του συντάκτου αυτών, νομίζομεν χρέος μας να διαδηλώσωμεν ένταύθα την γενικήν κατάκρισιν με την όποιαν ή κοινή γνώμη τους ύπεδέχθη. Μιτάίως λοιπόν ήθελον τινές του λοιπου προσπαθήσῃ να εγειρώσιν αυθις τ' αρχαία εϊδωλα των όποιών ή λατρία έτελειτο επί των έσωτερικόν διχονιών και των έμφυλιών πολέμων. Η Κυβέρνησις της Α. Μ. δεν άναγνωρίζει εϊμη Έλληνας, δεν τους κρίνει εϊμη κατά την προσωπικήν αυτών αξίαν και δεν τους άνταμείβει εϊμη λόγω της προς τον Θρόνον και την πατρίδα άγάπης των. Η άλήθεια αυτή ειλκυσεν την άφοσίωσιν όλων των αγαθών πολιτών και όλοι έπομένως ήρώτησαν άναγνώσαντές τους λόγους του Αϊώνος πότεν έζηήθηεν ό άνθρωπος ούτος, ό όνειρευθείς την καταστροφήν της κοινωνίας και ό σαλπίσας έν μέσω των άδελφών αυτού τó φρικτόν σάλπισμα των πολιτικών άρών.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ.

Η ΑΘΗΝΑ.

Έν τῷ 684 αριθμῷ κίτῃς έκτίτεσθε αυτη της διαφόρου φάσεσ του Αϊώνος και παραλληλίζει τά σήμερον παρ' αυτού λεγόμενα με τὰ πρό μικροῦ παρὰ του ίδιου ήθηέντα τó είδος τούτο της ειογραφίας είναι άρκετά περίεργον κατά τούτο ότι άνακαλύπτει τά ελατήρια τά ύποκεινούτα τά ένθουσιαστικά αισθήματα τά όποια παρεσιάζοντα εις τον λαόν υπό τόνον λαμπρές χροματισμούς και είναι μέν λαμπρην να βλέπη τις ούτω γυμνά τά ελαττώματα της κοινωνίας, είναι όμως καλόν να πληροφερηται ό λαός ποίαν αξίαν πρέπει ά δίδῃ εις τά πολιτικά δελεάσματα τά προσφερόμενα εις την εύπιστίαν του.

Μετά ταύτα ή Αθηνα άπευθίνα εις την Κυβέρνησιν επαίνους κ' ευχαριστίας διά την άνάκλησιν των περι της έκτοπίσεως διαταγμάτων και τέλος ρίπτει κατά της Ελλάδος και του Αϊώνος σαρκασμους τινας, τους όποιους προς τό καλόν του περιοδικου τύπου δεν έπιθυμούμεν να ίδωμεν επαναλαμβανόμενος.

Ο ΑΙΩΝ.

Η εφημερίς αυτη πιστή εις τό όποιον ένγύλιος άπεδύθη σύστημα εξακολουθεί προσπαθούσα να άποδείξη ένόχους της φιλορθόδοξου εταιρίας έκείνους τους όποιους εξελήξατο ως σκοπόν των προσβολών της. Δεν ήμπορούμεν εϊμη να έλευσινολογήσωμεν την διαγωγήν ταύτην ήτις δεν δύναται να φέρη και κανέν άποτέλεσμα. Όμοιοιούμεν εις ή Αθηνα έκασμε τό λάθος του να άποδωρη προτίον τον οργανισμόν της εταιρίας ταύτης εις τους ύπο του Αϊώνος ύπερασπιζόμενους ανθρώπους, άλλ' έ Αϊών άντι ν' άπορίψηρ τό γεγόμενον υπό της Αθηνας κακόν τó επαυξάνει εις τά όμματα έκείνων εις τινεσ πιστεύουσιν τας εφημερίδας άνεξετάστως. Αν ά καταγγραίαι της Αθηνας ήσαν άνυπόστατοι, ό Αϊών έπρεπε ν' άρκεσθῃ εις τό να τάς άπακρύση άπλωσ επαναπαυόμενος άλλως τε εις την συνείδησιν και την δικαιοσύνην της Κυβερνήσεως της άνερευούσης την άλήθειαν.

Η ΕΛΛΑΣ.

Φαίνεται ότι ή δημοσίευσις της εφημερίδος ταύτης διεκίπη και άν είμεθα άληθώς πληροφορημένοι δεν θέλει πλέον επαναληφθῃ.

ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΕΙΛΗΣΕΙΣ.

— Οι δῆμοι της διοικήσεως Λακεδαιμόνος επρότειναν εις την Κυβέρνησιν να κατασκευάσωσιν ιδίαισ δαπάναισ κην από Μαρχωνησιού μέχρι Σπάρτης οδόν.

— Όμοίαν πρότασιν περι της από Τριπόλεως μέχρι Ναυπλίας οδού έκασμον και οι δῆμοι της επαρχίας Μαντινείας και Ναυπλίας.

— Ληστρική συμμορία άναφανείσα κατ' αυτάς εις τό χωρίον της Δαύλις πλησίαν της Λεβαδίας εφόρευσεν τον οδήγον Μπαϊρακτάρην ειλθόντα εις συμπλοκήν μετ' αυτης και πληγώσαντα ένκ των κακούργων ή χωροφυλακή και ένθουφυλακή εντινήθησιν άμέσως προς καταδίωξιν των.

— Πρό τριών ήδη μηνών εντέθη εις ενέργειαν ένταύθα τó προς κατασκευήν φεσίων προνομιοίχον κατάστημα του Κ. Αέλλη. Τά προϊόντα του έργουσασίου τούτου, εις δ ή Κυβέρνησις διατηρεί ΙΟ μαθητεύοντας ύποτρόφους, είναι της καλλιτέρας ποιότητος και ύπόσχονται εις την Ελλάδα νέον κλάδον έμποριών.

— Η καλλιέργια της Αιγυπτιακής βαμβάκης ευδοκίμησασα θαυμασίως εις Μεσσηνίαν θέλει λάβη, ως πληροφορούμεθα, πολλήν αυτῃ άνάπτυξιν.

— Ο Κ. Όβαρδ Δούγλας υίδς της Α. Ε. του Λόρδου Άρμοστού των Ιονίων Νήσων, έφθασεν κατ' αυτάς εις Αθήνας.

Έφθασεν όμοίως χβές εις την πρωτεύουσιν και όδιοικητής Άττικῃς Κ. Γεώργιος Λεβέντης.

car on admettra sans doute, que le gouvernement de S. M. a une connaissance parfaite des intéréts divers qu'il dirige et protège. En conséquence nous pouvons au moins qualifier de superflues, les appréhensions dont le Siècle devient, gratuitement nous le croyons, l'organe et le vulgarisateur.

Gratuitement disons nous, et sans avoir reçu aucun mandat, car nous aimons à penser que le Siècle n'est pas en réalité, le verbe de cette portion de la population de la Grèce à laquelle une vicille habitude conserve encore le nom de Κυβερνητικοί. Quoi qu'en dise le Siècle, et bien qu'il affecte de parler au nom des Κυβερνητικοί nous refusons encore de croire que personne, parmi eux, aie douté de la sagesse royale, au point de penser que le gouvernement pouvait être influencé par les dires de la presse, ou que personne parmi eux aie chargé d'un mandat de désordre une feuille dont, dans toutes ses phases, on a remarqué l'allure violente et inconsidérée. — Et à cette occasion nous le répétons encore, chacun peut, en toute confiance, se reposer sur la ferme et inébranlable résolution, irrévocablement adoptée par le gouvernement de Sa Majesté, de ne jamais, en faveur de qui que ce soit, s'écarter de la ligne d'impartiale justice et de paternelle protection, que méritent à ses yeux tous les sujets du trône Hellénique. Et, au sujet de l'association philorthodoxe, que chacun en soit convaincu, les innocens ne peuvent, en aucune manière, être confondus avec les coupables dans l'opinion du gouvernement; de façon que chacun doit dorénavant comprendre combien il est inutile de s'efforcer de donner aux faits une signification outrée, ou un aspect désavantageux à ses rivaux politiques.

Et quant aux paroles du Siècle que nous venons de citer ci-dessus, ne les considérant du reste que comme un excès de verve de leur auteur, nous tenons à prendre ici acte de la réprobation parlaquelle l'opinion publique les a accueillies. C'est en vain que voudrait redresser les anciennes idoles dont le culte s'exerçait dans les dissensions intestines, et dans les guerres civiles. Le gouvernement de S. M. ne connaît que des grecs, ne les juge que d'après leur mérite personnel, et ne les récompense qu'en raison de leur attachement au trône et à la patrie. Cette vérité a conquis le dévouement de tous les bons citoyens; aussi, en présence des paroles du Siècle, chacun s'est-il demandé d'où sortait cet homme qui rêve la ruine sociale, et qui sonne, au milieu de ses frères, les hideuses fanfares des malédictions politiques.

REVUE DES JOURNAUX.

LA MINERVE.

Son N°. 684 publie une histoire critique des différentes phases du journal le Siècle, et un parallèle entre son langage actuel et ses paroles de quelque tems auparavant. Cette espèce de biographie ne manque pas de piquant en ce sens qu'elle met en lumière les ressorts qui font mouvoir les enthousiasmes qui se manifestent au peuple sous de brillantes couleurs: et bien qu'il soit affligeant de voir mettre à nu les imperfections de la société, il est cependant bon que le peuple sache à quoi s'en tenir sur les amorces politiques qui sont offertes à sa crédulité.

La Minerve adresse ensuite au gouvernement des éloges et des remerciennes au sujet du retrait des ordonnances sur la déportation des familles et complices des bandits et des déserteurs.

Puis ce journal lance contre les journaux l'Hellas et le Siècle des sarcasmes que nous désirons voir cesser bientôt, pour le plus grand bien de la presse périodique.

LE SIÈCLE.

Ce journal, fidèle au système qu'il a nouvellement adopté, continue de vouloir rejeter sur ceux qu'il a choisis pour but de ses attaques, les méfaits de la société Philorthodoxe. Nous ne pouvons que déplorer cette manière d'agir qui, en définitive, ne peut amener aucun resultat. Nous convenons que la Minerve a eu le tort d'attribuer la première l'organisation de cette société aux hommes dont le Siècle prend la défense. Mais le Siècle au lieu de paralyser le mal fait par la Minerve ne fait que l'aggraver aux yeux de ceux qui croient les journaux sur parole.

Si les accusations portées par la Minerve étaient sans fondement, il devait suffire au Siècle de les repousser purement et simplement, en s'en remettant à la conscience et à la justice du gouvernement qui est à la recherche de la vérité; mais le Siècle veut à toute force rejeter les accusations sur d'autres, et il est positif que cette manœuvre est mal interprétée par le public, car on assure que le Siècle n'agit ainsi que pour dérouter les investigations ralentir le zèle de la justice et faire que la vérité reste à jamais dans l'ombre.

L'HELLAS.

Il paraît que la publication de cette feuille est suspendue, et, si nous sommes bien informés, on ne se propose pas de la reprendre.

FAITS DIVERS.

Les communes de la province de Lacédémone viennent d'offrir au gouvernement d'ouvrir, à leurs propres frais, une route de communication en Marathonisi et Sparte.

— Les communes de la province de Mantinée et celle de Nauplie ont aussi fait la même offre pour la route de Tripolitza à Nauplie.

— Plusieurs bandits ont dernièrement apparu dans le village d'Avlidas près de Livadie. Le guide Bairahtar a été tué par eux dans un combat qu'il leur livra, et où il blessa l'un des brigands.

